

Traducerea acestei pagini a fost generată prin traducere automată [\[Link\]](#). Traducerile automate pot conține erori care pot reduce claritatea și exactitatea; Ombudsmanul nu își asumă răspunderea pentru eventuale discrepanțe. Pentru cele mai fiabile informații și securitate juridică, vă rugăm să consultați versiunea sursă din engleză, linkul de mai sus. Pentru mai multe informații, vă rugăm să consultați [politica noastră lingvistică și de traducere \[Link\]](#).

Decizia Ombudsmanului European în cazul 1050/2018/DL privind refuzul Comisiei Europene de a acorda acces public la e-mailurile unui funcționar referitoare la o propunere legislativă

Decizie

Caz 1050/2018/DL - Deschis la 10/10/2018 - Decizie din 29/04/2020 - Instituția vizată
Comisia Europeană (S-a constatat o administrare defectuoasă) |

Cazul privea refuzul Comisiei Europene de a acorda acces public la e-mailurile primite și trimise de un funcționar al Comisiei cu privire la articolul 13 din Directiva privind dreptul de autor pe piața unică digitală. Comisia a considerat că nu este în măsură să obțină, să identifice și să acorde acces la e-mailurile solicitate, pe motiv de protecție a vieții private.

Ombudsmanul a efectuat o anchetă în această privință și a constatat că e-mailurile de natură profesională nu reprezintă date personale. În plus, dacă funcționarul și-ar identifica și extrage propriile e-mailuri, cu siguranță acest lucru nu ar fi considerat un act de prelucrare de date personale.

Prin urmare, Ombudsmanul a propus Comisiei să solicite funcționarului să identifice și să extragă din contul său de e-mail orice document relevant care se afla încă păstrat în contul respectiv, iar Comisia să caute documente relevante în registrul propriu de documente. După identificarea documentelor, Comisia ar trebui să evalueze dacă le poate divulga sau nu, conform prevederilor stabilite de normele UE privind accesul public la documente.

Comisia nu a acceptat soluția propusă de Ombudsman. Prin urmare, Ombudsmanul a concluzionat că refuzul Comisiei de a solicita unui funcționar să identifice și să extragă mesaje din căsuța de e-mail profesională, astfel încât Comisia să poată evalua dacă e-mailurile ar putea fi divulgate ca răspuns la o solicitare de acces public la documente, reprezintă un caz de proastă administrare.

Întocmit în conformitate cu articolul 3 alineatul (6) din Statutul Ombudsmanului European [1]

Contextul plângerii

1. La 15 martie 2018, reclamantul a solicitat Comisiei Europene accesul public la „o copie a căsuței de contact și a corespondenței din căsuța poștală a [X [2]] referitoare la articolul 13 din Directiva privind dreptul de autor în Directiva privind piața unică digitală”, în conformitate cu normele UE privind accesul public la documente [3] [Link].

2. Comisia a refuzat accesul la e-mailurile solicitate la 2 mai 2018, pe baza protecției vieții private [4] .

3. La 3 mai 2018, reclamantul a depus o cerere de reexaminare, o așa-numită „cerere de confirmare”, solicitând Comisiei să își reconsidere poziția.

4. La 6 iunie 2018, Comisia și-a confirmat refuzul de a acorda acces public la documentele solicitate. Comisia a explicat că e-mailurile care provin de la o persoană identificată în mod specific sau sunt trimise acesteia constituie „date cu caracter personal” în sensul legislației UE aplicabile la momentul respectiv privind protecția datelor cu caracter personal [5] [Link] În consecință, potrivit Comisiei, ar fi fost necesar, pentru a răspunde cererii reclamantului, să se efectueze un act de prelucrare a datelor cu caracter personal ale funcționarului. Întrucât numai în circumstanțe excepționale Comisia putea accesa e-mailurile deținute în conturile de e-mail de lucru ale personalului său, aceasta a susținut că nu este în măsură să facă acest lucru în acest caz. Chiar dacă e-mailurile ar fi recuperate și identificate, Comisia a susținut că nu ar fi în măsură să transfere datele cu caracter personal, deoarece destinatarul nu a stabilit necesitatea unui astfel de transfer [6] [Link].

5. Nemulțumit de decizia Comisiei, reclamantul s-a adresat Ombudsmanului la 7 iunie 2018. Ombudsmanul a întrebat cu privire la refuzul Comisiei de a acorda acces la e-mailurile solicitate. Ea a evaluat informațiile și argumentele furnizate de reclamant și de Comisie.

Propunerea Ombudsmanului pentru o soluție

Propunerea de soluție a Ombudsmanului

6. Pe baza anchetei sale, Ombudsmanul a prezentat Comisiei o propunere de soluționare a plângerii.

7. **Ombudsmanul** a considerat că e-mailurile trimise sau primite de un funcționar care se referă la politici, activități sau decizii ale UE și care nu au fost șterse definitiv din contul de e-mail de lucru al funcționarului atunci când cererea de acces public este primită de Comisie sunt „documente” „în posesia Comisiei”. Prin urmare, acestea fac obiectul normelor UE privind

accesul public la documente. Ombudsmanul a precizat că normele de acces se aplică numai e-mailurilor legate de muncă și că, prin urmare, e-mailurile de natură personală sunt excluse din domeniul de aplicare al normelor UE privind accesul public.

8. Ombudsmanul nu a fost de acord cu Comisia că identificarea documentelor solicitate constituie un act de „prelucrare a datelor cu caracter personal”. Chiar dacă ar fi considerat un astfel de act, Ombudsmanul a susținut că era necesar ca Comisia să își respecte obligațiile legale.

9. **Ombudsmanul** a susținut că este de competența Comisiei să recupereze e-mailurile legate de muncă din contul de e-mail al funcționarului, respectând pe deplin datele cu caracter personal și viața privată a persoanei. Ombudsmanul a considerat că Comisia ar putea solicita sau, dacă este necesar, să solicite funcționarului să recupereze e-mailurile relevante din propriul său cont de e-mail, deoarece acest lucru nu ar impune cu siguranță Comisiei să prelucreze datele cu caracter personal ale funcționarului.

10. În plus, în cazul în care e-mailurile solicitate au fost deja înregistrate în sistemul de gestionare a documentelor al Comisiei, acestea ar putea fi recuperate fără a căuta în contul de e-mail al funcționarului.

11. Pe baza constatărilor de mai sus, Ombudsmanul a propus ca **„Comisia să dispună ca funcționarul în cauză să identifice și să recupereze orice document relevant care este încă stocat în contul de e-mail al membrului personalului. Comisia ar trebui, de asemenea, să consulte documentele relevante din registrul său de documente”**. În plus, Ombudsmanul a propus ca **„după ce a identificat documentele, Comisia ar trebui să evalueze dacă să le divulge sau nu în conformitate cu dispoziția prevăzută de normele UE privind accesul public la documente”**.

Răspunsul Comisiei la propunerea Ombudsmanului

12. Comisia a respins propunerea Ombudsmanului de a găsi o soluție.

13. Comisia a fost de acord cu Ombudsmanul că poate face publice e-mailurile funcționarilor săi în contextul activității lor. Cu toate acestea, o astfel de identificare și publicare nu ar putea priva membrii personalului de dreptul la protecția datelor lor cu caracter personal în temeiul normelor UE privind accesul public la documente [7] .

14. Comisia a analizat propunerea Ombudsmanului *„de a ordona funcționarului să identifice și să recupereze orice document relevant [...]”*, cu scopul de a-l întreba pe funcționarul în cauză dacă va păstra e-mailurile referitoare la cerere. În speță, informațiile privind existența unei corespondențe cu persoana vizată identificată constituie informații cu privire la activitățile profesionale specifice ale persoanei vizate respective. În această privință, Comisia a susținut că noțiunea de „viață privată” nu poate fi interpretată în sensul că activitățile profesionale sau comerciale ale persoanelor fizice sau juridice sunt excluse [8] .

15. În consecință, Comisia a considerat că informațiile referitoare la existența corespondenței constituie date cu caracter personal ale acestei persoane vizate. Având în vedere domeniul de aplicare specific al prezentei cereri de acces la documente, Comisia a afirmat că atât lista, cât și conținutul e-mailurilor constituie date cu caracter personal. Comisia a susținut că acest lucru s-a aplicat atât e-mailurilor neînregistrate, cât și e-mailurilor înregistrate în sistemul său de gestionare corporativă. În plus, nu a considerat posibilă pregătirea unei versiuni anonimizate a listei.

16. În acest context și întrucât reclamantul nu a stabilit necesitatea de a transfera datele [9] , Comisia a declarat că nu este în măsură să transfere, prin divulgarea publică, lista corespondenței primite și trimise. Din aceleași motive, întrucât cererea de acces la documente a fost exprimată în termeni referitori la o anumită persoană vizată, Comisia a constatat că o examinare specifică și individuală a fiecărui document solicitat nu putea conduce decât la un refuz în temeiul legislației UE privind protecția datelor cu caracter personal.

Evaluarea Ombudsmanului după propunerea de soluție

17. Ombudsmanul este dezamăgit de faptul că Comisia nu a acceptat propunerea sa de soluție.

18. Este clar că, în cazul în care o instituție ar accesa căsuța de e-mail a unui membru al personalului în scopul identificării și al recuperării e-mailurilor, acest acces, identificare și extragere ar constitui prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituție. Instituția ar trebui să respecte cerințele Regulamentului privind protecția datelor atunci când efectuează o astfel de prelucrare a datelor cu caracter personal.

19. Cu toate acestea, în cazul în care o instituție ar solicita unui membru al personalului să identifice și să recupereze e-mailuri legate de muncă situate în propria sa adresă de e-mail, acțiunile necesare pentru identificarea și recuperarea acestor e-mailuri **de către persoana vizată nu pot** fi considerate acte de „prelucrare a datelor cu caracter personal” în sensul Regulamentului privind protecția datelor. O persoană nu își poate încălca propriile drepturi de protecție a datelor prin prelucrarea propriilor date cu caracter personal.

20. **Astfel, aspectul** dacă e-mailurile astfel recuperate ar putea fi făcute publice ar depinde de o analiză a conținutului e-mailurilor în cauză. În cazul în care e-mailurile ar conține date cu caracter personal, cum ar fi numele persoanelor fizice, acestea ar putea fi ocltate înainte de acordarea accesului, dacă acest conținut ar fi singurul obstacol în calea divulgării.

21. **Ombudsmanul nu poate specula dacă** e-mailurile relevante au existat sau nu în căsuța poștală a funcționarului în cauză. De asemenea, Ombudsmanul nu poate specula dacă astfel de e-mailuri ar putea fi sau nu difuzate, ținând seama de conținutul lor specific. Această imposibilitate rezultă din faptul că Comisia nu a solicitat funcționarului să își verifice căsuța poștală, în pofida faptului că o astfel de cerere nu ar putea constitui un act de prelucrare a datelor cu caracter personal de către Comisie.

22. Având în vedere cele de mai sus, Ombudsmanul constată că refuzul Comisiei de a solicita funcționarului să identifice și să recupereze e-mailurile relevante legate de muncă din inbox-ul său, astfel încât să permită Comisiei să evalueze eventuala lor divulgare, să fie administrare defectuoasă.

23. Ombudsmanul consideră abordarea Comisiei în acest caz de a stabili un precedent periculos pentru viitoarele cereri de acces la documente. În cazul în care această abordare ar fi urmată în alte cazuri, toate e-mailurile trimise sau primite de funcționari în legătură cu politici, activități sau decizii ale UE ar fi exceptate, cu excepția cazului în care sunt transferate către baze de date permanente fără caracter personal ale Comisiei, de la cererile de acces la documente, pe baza unui argument fals conform căruia identificarea și extragerea acestor documente ar constitui o încălcare a normelor de protecție a datelor.

24. Având în vedere că cererea de acces datează din martie 2018, este foarte probabil ca în prezent orice e-mailuri neînregistrate din căsuța poștală a funcționarului în cauză să fie șterse [10] [Link]. În aceste condiții, Ombudsmanul consideră că anchetele suplimentare cu privire la plângere nu ar servi niciunui scop util și încheie cazul cu următoarea concluzie.

Concluzie

Pe baza anchetei, Ombudsmanul încheie acest caz cu următoarea concluzie:

Omisiunea Comisiei de a solicita unui funcționar să identifice și să recupereze e-mailurile din e-mailul de lucru al funcționarului, astfel încât să permită Comisiei să evalueze dacă e-mailurile ar putea fi divulgate ca răspuns la o cerere de acces public la documente, este o administrare defectuoasă.

Reclamantul și Comisia Europeană vor fi informate cu privire la această decizie.

Emily O'Reilly

Ombudsmanul European

Strasbourg, 29/04/2020

[1] [Link] Decizia Parlamentului European din 9 martie 1994 privind statutul și condițiile generale pentru exercitarea funcțiilor Ombudsmanului (94/262/CECO, CE, Euratom): <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/GA/TXT/?uri=CELEX:31994D0262> [Link].

[2] [Link] Un funcționar numit al Comisiei care nu ocupă nicio funcție de conducere de nivel superior.

[3] [Link] Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei, disponibil la adresa:
<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/ALL/?uri=celex%3A32001R1049> [Link].

[4] [Link] În conformitate cu articolul 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul 1049/2001, „[...] instituțiile refuză accesul la un document în cazul în care divulgarea ar aduce atingere protecției: [...] vieții private și integrității persoanei, în special în conformitate cu legislația comunitară privind protecția datelor cu caracter personal”.

[5] [Link] Regulamentul 45/2001 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date, disponibil la adresa:
<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=celex%3A32001R0045> [Link].

[6] [Link] În conformitate cu articolul 8 litera (b) din Regulamentul 45/2001, „[...] datele cu caracter personal sunt transferate destinatarilor [...] numai în cazul în care destinatarul stabilește necesitatea transferului datelor și în cazul în care nu există niciun motiv să se presupună că interesele legitime ale persoanei vizate ar putea fi prejudiciate”.

[7] [Link] Regulamentul nr. 1049/2001.

[8] [Link] Hotărârea Curții de Justiție din 14 februarie 2008, *Varec/Comisia*, C-450/06, punctul 48.

[9] [Link] În conformitate cu Regulamentul 45/2001.

[10] [Link] În conformitate cu nota Secretarului General al Comisiei din 16 ianuarie 2015 privind normele care reglementează gestionarea documentelor și accesul la documente, e-mailurile neînregistrate sunt șterse automat din conturile de e-mail ale membrilor personalului după șase luni.